

Der kan da kun være Tale om, at Tidspunktet, hvor man bringer det frem, er bestemt derved, at Egnen har Interesse deraf, at det da sker, og at det er derfor, at de Rigsdagsmænd, der ere fra den Egn, støtte det. Her foreligger kun et Skjøn over, om Sagen er betimelig eller ei, og det er et Skjøn, som aldeles ikke vedrører det Spørgsmaal, om der bør være en Bane eller ikke. — Det var blot denne lille Bemærkning, jeg vilde sige til den sidste ærede Talers Ytringer; den Betænkkelighed tror jeg, at man i dette Tilfælde fuldstændig kan lade falde. Mere skal jeg ikke udtale. Sagen er jo nu saa forklarset her, at der ikke er Grund til at tale videre derom, og de, der ønske Sagen fremmet, gjøre jo floget i at fatte sig saa kort som muligt, og det er det, ogsaa jeg har gjort.

Scharling: Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) udtalte den Formening, at, da der nu ikke længere var Fare med Pensyn til de Baner, der bleve fastslaaede i Loven ifjor, kunde de Medlemmer af Thinget, der ifjor vare stemte for, at de foreliggende Baner skulde med, meget godt nu stemme for dem. Jeg kan aldeles ikke gaa ind paa denne Betragtning, og jeg vilde finde det, rent ud sagt, alt Andet end loyalt, hvis man gjorde det. Det maa erindres, at det kun blev muligt at gjennemføre Loven af 16de Juli ifjor derved, at et Mindretal, hvortil blandt Andet jeg hørte, gik ind paa det foreliggende Lovforslag med den Indrømmelse, at en Bane, som vi i alt Fald mente, at det var tvivlsomt, om den burde anlægges umiddelbart som Statsbane, blev optagen i Loven under den bestemte Forudsætning, at der da ikke blev Tale om yderligere Indrømmelser i den Retning, i alt Fald ikke såend man kom til en mere almindelig Overretelse af Jernbanernes Fremtid her i Landet. Dersom man nu vilde følge den Fremgangsmaade her i Thinget, at de Medlemmer, der ifjor ved vor Hjælp fik en Del af Loven igjennem under den bestemte Forudsætning fra vor Side, at den øvrige Del foreløbig faldt bort, nu vilde slutte en anden Alliance for at føre de andre Baner igjennem, saa forekommer det mig at være ganske den samme Politif som den, man i den nyeste Tid almindelig har tillagt Fyrst Bismarck ved Forhandlingen af sidste kirkepolitiske Lov, hvor han først har faaet en Del af Loven gjennemført ved en Alliance med de Konervative og de Nationalliberale om, at visse Punkter skulde gaa ud, som de Nationalliberale for ingen Pris vilde have med, og nu dernæst antages at ville fremlægge et nyt Lovforslag, hvori disse Punkter optages for at føre dem igjennem ved en Alliance mellem Centrum og de Konervative. Det forekommer mig, at, dersom Folkethinget nu vilde vedtage den her foreliggende Lov, saa vilde de Medlemmer, der ifjor benyttede det afvigende Mindre-

tals Hjælp til at føre Loven igjennem, i det Væsentlige føre en ganske lignende Politif. Jeg kan derfor ikke Andet end indtrængende anbefale dem af mine Meningsfæller, som ifjor hjalp til at føre Loven igjennem, at blive staaende ved det Resultat, der da kom frem, indtil vi ere komne noget videre frem imod Tilendebringelsen af de dengang fastsatte Baner. Jeg gjør det saameget mere, som det ifjor blev udtrykkelig udtalt i det andet Thing af den høitærede Indenrigsminister, at han ikke vilde anse det for rigtigt i denne Samling at indbringe nye Forslag om Jernbaner, men at han, naar han fandt det rigtigt at fremkomme med Forslag om nye Baner, da ganske vist vilde have særlig den her omhandlede Bane stillet i første Linie. Den høitærede Minister har ikke fremsat noget saadant Forslag, og det synes altsaa ogsaa, at han er af den Formening, at Tidspunktet endnu ikke er kommet til at vedtage denne Lov. Jeg kan derfor heller ikke lægge nogen Vægt paa, hvad der er blevet anført, at disse Baner ikke kunne betragtes som foreslaaede ved privat Initiativ, men at det er Baner, der ere foreslaaede fra Regjeringens Side; thi efter den Holdning, Ministeren har indtaget i forrige Samling, og den, han har indtaget i denne Samling, maa det dog siges, at det ikke er Regjeringens Forslag, at disse Baner nu skulle fremmes, og at det er et fuldstændig privat Initiativ, der bringer dem frem; men at saadanne lokale Baner, der skulde anlægges som Statsbaner, bringes i Forslag ved privat Initiativ, medfører efter min Formening ikke saa ganske ringe Fare. Dette vil ses netop ved de idag foreliggende Sager. Dersom der kun forelaa denne ene Lov, der i Diebliftet er til Forhandling, antager jeg temmelig sikkert, at der vilde være et Flertal imod den, men nu kommer der bag efter en anden Lov om en anden lokal Jernbane, som har sine andre interesserede Tilhængere her i Thinget, og det er derfor naturligt, at der imellem disse ogsaa uden nogenstomhelst Aftale sluttes en naturlig Alliance om gjensidig at stemme for hinandens Baner. Dernæst kommer der en tredje Lov, vedrørende en tredje lokal Jernbane, og de, der ere interesserede i denne, ville maakte ogsaa søle sig opfordrede til at følge det her foreliggende Lovforslag og saaledes tiltræde denne naturlige gjensidige Assurance. Det ændrer mig kun, at der under denne for de lokale Interesser ret heldige Situation ikke er fremkommet endnu flere Forslag om lokale Baner, at ikke Tilhængere af Hobro-Vejstør, Bogenfse, Næstved-Elagelse, og Odsherred-Banerne have benyttet Leiligheden til at fremsætte deres Forslag; de ville utvivlsomt blive accepterede som værdifulde Medlemmer af den gjensidige Assuranceforening, og da ville alle disse Baner saameget lettere kunne føres igjennem; men om det vilde være særdeles heldigt, at man kom ind paa denne Vej med Pen-